

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

De diuitijs animæ mortificatæ. 16

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

ardentes sunt faculæ pleni amore diuino, qui que
 memoriam adeo fecundam reddunt, adeoque dilu-
 larant, vt quasi cælo & Deo ipso ex ardentissi-
 mo amore frui videatur, a quo etiam statim ab-
 sorbetur, & in seipsa velut annihilatur. Ideoque
 merito talis homo cælum dici potest. Nam De-
 us in ipso, & angeli in circuitu eius sunt. Est &
 paradysus: quia nimirum Deus omnipotens adeo
 animam sua diuinitate profluxit, vt quasi sole
 amicta, instar prothoplasti in paradiso, videat-
 ur: imo & spiritus cœlestis & angelus terre-
 stris merito dici potest, vtpote qui semper Deo
 vnitus & vnus cum eo spiritus effectus est, qui-
 que a Dei spiritu agitur, cunctisque tam bonis,
 quam malis indifferenter inseruit, & cum ange-
 lis semper in Dei præsentia perseuerat. Ideoque
 & cum ipsis confirmari, & assecurari mere-
 tur.

Quantas diuitias anima mortificata expe-
 riatur. Cap. XVI.

SA NE dicere possunt homines istiusmodi
 cum Apostolo: Certus sum enim, quia ne-
 que mors, neque vita, neque creatura alia
 poterit nos separare a charitate Dei. Et alibi:
 Viuo autem iam non ego, viuit vero in me Chri-
 stus. Etenim sibiipsis perfecte mortui, Deum in
 se viuentem habent: vnde nec mortem aliquam
 timent, & ab omnibus sese nudarunt. Ideoque ni-
 hil eorum quæ maligni spūs in morte eius immitte-
 re siue proponere possent, eos grauat. Sed & ele-
 mentali paupertate refulgēt, qua se pauperiores,
 quæ cum nascerentur, sentiūt. Vnde nec aliquā pre-
 sumptionē siue vanā complacentiā de quibusli-
 bet

bet eos: bonis operibus hostis antiquus eis ingere potest: quippe quod certo certius sciunt & credunt, si quid forte bene actum est, non se, sed dominum potius hoc fecisse. Insuper culpas suas & negligetias omnes per merita Christi passionemque diluunt & abstergunt, sequuntur ipsos intra seiplos in nudam aeternam essentiam (quam nulla unquam creatura attingere potuit, quam Dei propria est habitatio) convertunt: sicque excessum quendam in Deum faciunt, ubi viam illam, semitamque compendiosam atque in Deum accessum addiscunt. Ideoque nequaquam in hora mortis suae viam huius ignorantia terrent. Cumque sic in Deo sint, ut quisque eos tetigerit, Deum tangat, nec vitam, nec mortem timeat, nec quisquam eos superare potest, sed quicumque cum eis certare praesumpserit, ab ipsis superatur. Durum est enim eiusmodi contra stimulum calcitrare. Sane ipsi nec caelum nec aeternam vitam desiderant, eo quod Deum habeant intra se, qui est ipsa vita aeterna, in quo etiam omne desiderium, voluntatem ac intentionem suam collocarunt. **Q**UONIAM & cum Apostolo in tertium usque caelum rapti sunt. Pater enim caelestis memoriam ipsam lumine divinitatis suae trahit, ipsamque valde dilatari et caelestibus atque divinis meditationibus superfluere facit. Filius intellectum deitatis suae sapientia illustrat: quod est secundum caelum. Et Spiritus sanctus voluntatem amorosa quadam dulcedine et charitatis ardore permanens, ipsam liquefieri, & in Deum fluere facit, quatenus unus spiritus & unum amoris ac pacis vinculum cum ipso fiat. Et sane nescit tunc homo talis, utrum in corpore sit, vel extra corpus (& tamen est in corpore, quod adeo spiritui subditum est, quasi rebus omnibus naturalibus mortuum foret) & in beatissima Trinitate

AA ij spe-

MARGARITAE EVANG.

Speculo tam seipsum, q̄ homines vniuersos, an-
gelos quoque & beatos oēs, velut sub vno mo-
mento, in deitatis Trinitate videt et agnoscit. Et
pater cœlestis æternis eū delicijs suis permanet
filius eum instruit, & omnem ei scripturæ vim
aperit: & spiritus sanctus eum ardere, & quasi
præ amore cunctorum effluere facit, dum omnes
ad Deum reducere cupit. ¶ Porro, homines istius-
modi mundo sunt incogniti & occulti: quippe
qui nil cum eo commune habent. Incogniti quo-
que sunt & parui penduntur ab illis, qui in ma-
gna districtiōe viuunt, eo quod ipsi corpori
suam quietem & necessaria tribuunt, quo melius
spiritui seruire possit. Illos etiā latēt, q̄ exteri-
us aliqd sanctitatis habere videntur, & propria
quædā atq; a se assumpta etiā dura exercitia re-
nent. Nihil enim isti siue intus, siue exterius pro-
prietatis habent, sed semper stant resignati, diu-
namq; inactionem obseruantes, hoc solum ante-
dunt, quid illi siue in eis, siue per eos placet ope-
rari. Et intus quidem domino, foris autem homi-
nibus obediunt obtemperantque: cunctaque
exercitia sua, quando Deo & hominibus placu-
erit, deserere semper sunt parati. Iphis quoque
immundis spiritibus incogniti sunt, eo quod nul-
lam peculiarē consuetudinē a se assumptā (vnde
ab ipsis notari vel etiā tentari possint) habeant,
sed semper in dñm Deū suū, q̄ est absq; omni mo-
do, refugiāt. ¶ Atq; hoc modo oibus (velut aups
in terra) sunt absconditi, illis duntaxat noti, q̄ in
fundo suo stant nudi, liberi, expediti ac resignati.
Hi sese inuicē etiā vltra mille miliaria distantes
norūt. Licet em̄ corpore sint disuncti, spiritu ta-
mē prorsus vniti sunt. Hi colūnæ sunt sanctæ et

electæ semperq̄ letant. Terrâ namq̄ corporis sui
 pfodientes, ad fundū vsq̄ animę. i. ad supremam
 nudę illius essentia partē (in qua Deus omnipo-
 tēs, q̄ amabilis, dulcis ac diuina est essentia, sese
 vniuit) puenerunt: lucidissimūque ac rutilantissi-
 mū eiuldē diuinæ essentia auz, illūq̄, de q̄ Euā-
 geliū dicit thesaurū in agro absconditū, et regnū
 Dei intra nos existēs, inuenerunt. Contingit autē
 eis experiri istud p̄ merita dñi nostri Iesu Chri-
 sti, qui nobis hoc ipsum promeruit, vt filij Dei
 nominemur & simus, & thesaurum hunc per se-
 metipsum nobis ostēdit. Vnde & ipsi tanto gau-
 dio perfunduntur, vt nec totus mundus eos con-
 tristari possit: nec timent aliquem, præter eum, q̄
 animam occidere potest: quem & audiunt & se-
 quuntur. Quæ sane causa est, vt nullus eos con-
 tristare possit. Deus autem eos contristare non
 vult. Non enim potest amicus amicum contrista-
 re. Porro, gaudium, pax et letitia ista omnem cre-
 atum transcendit intellectum. Neq̄ enim in hac
 suprema sui portione dolore affici possunt. In q̄
 sane humano spiritui Christi (qui in acerbissi-
 ma passione sua non minus quam hodie exulta-
 bat) conformantur. Et idem istud etiam in bea-
 tissima virgine Maria fuit, q̄ adeo libera et læta,
 menteq̄ in Deum subleuata stetit, adeoq̄ nihil
 sibi gratiarum ac operum illoꝝ, quæ Deus in i-
 pla patrabat, ascripsit, quasi mater domini non
 fuisset: nec propter quælibet dona vel inactiōes
 diuinas vnquam vel ad momentum a superes-
 sentiali deitatis vnione separata fuit.

De cruce amicorum Dei.

Cap. XVII.

AA iij

Et